

„Istenek” alkonya

Ti sötétben bolygó kósza kalmárlelkek
A féregéletet de jól is értitek
Tizenkét éve a porban csúszva mentek
Míg rongy éltetek gyáván féltitek

Egy pár júdáspénzt néktek ha vetettek
Jó gazdátoknak kezét megnyaltátok
S hogyha ők egy jó lakomát ettek
A csontot belőle ott is ti kaptátok

S e pár ezüstpénz, csontdarab vagy szépszó
Tinéktek egy életet jelentett
/ Oly utálat volt véletek lenni
De most számotokra bevégeztetett

A nép ítél most gyilkosok felett
Kik legjobbjainkat gyilkolták soká
Remegjetez, most a nép végez véletek
Pusztuljanak a rákosik, gerők s az ÁVH

BÉRES - TAMÁS